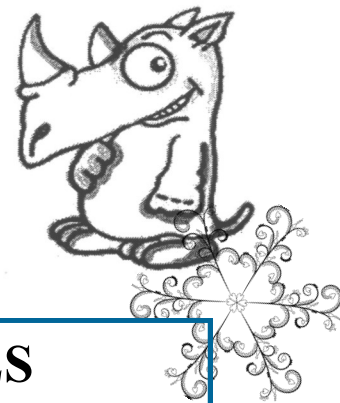


Ninatark



MÜSTILINE AUK VÕIMLA LAES

Kas see on ühendus universumi või hoopis teise dimensiooniga? Majandusjuhataja Ants Lille sõnul on tegemist 20 aasta taguse sundventilatsiooni avaga. Tulevikus on koolil lootus saada riigi abiga uus ja modernsem ventilatsiooniava, aga seni peame leppima koleda musta auguga.

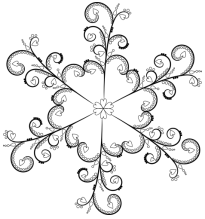


Pilt: Brigita Pelisaar

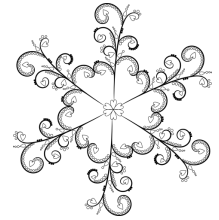
Sõna saavad toimetajad

Tere, armas koolipere! Nagu eelmisel aastal, tuleb ka tänava teha 8. klassidel loovtöö. Meie valisime oma loovtööks ajalehe tegemise, kuna see tundus huvitav ja tahtsime teada saada, mis tunne on olla ajakirjanik. Selle lehe põhirõhk on hobidel. Saate lugeda harrastustest, millest te enne võib-olla nii täpselt ei teadnud. Hobidest räägivad nii meie oma kooli õpilased, vilistlane ja õpetaja, aga natuke ka üks tuntud poliitik. Veel tegime paar koolielu puudutavat eksperimenti. Head lugemist!

Andrea Ani, Brigita Pelisaar, Maria Teeväli



HOBILOOD



KLASSIKAASLASEL ON HOBI

Oma hobist ehk tennise mängimisest kirjutab TVK õpilane Mari-Liis Lindre.

Tennist hakkasin mängima juba päris varakult, olin siis umbes 8-aastane. Ma ei mäletagi, kuidas trenni sattusin, aga mäletan, et see meeldis mulle kohe algusest peale. Väljakul hästi mängimine annab mulle siiani väga hea tunde.

Praegu on mul trenn kolm korda nädalas ja tavaliselt kas poolteist või kaks tundi. Olen käinud paljudes kohtades võistlemas ja saanud nii väga häid kui ka halvemaid tulemusi. Kokku on mul olnud neli reketit. Reketikeeli pean aga väga tihti vahetama, kuna need lähevad mul kuidagi kiiresti katki.

Mu lemmiktennisistid on praegune esireket Serena Williams ja hetkel ATP (Association of Tennis Professionals e professionaalsete tennisistide assotsatsioon) 6. ja läbi aegade parim tennisemängija Roger Federer.

Dopingust Mari-Liis midagi head ei arva ja ütleb naljatades, et ise pole ta veel dopingut kasutanud.

Fakte tennisest:

Teadaolevalt mängiti tennist juba 500 aastat eKr ja esimesed võistlused toimusid 19. sajandil.

Eesti tennist peetakse enam kui 90 aasta vanuseks.

Kiireima servi on löönud Andy Roddick- 249 km/h.

Pikim üksikmäng kestis 25 tundi ja 25 minutit.

Vanim tennisist on 103-aastane mehhiklane.

Pilt: Mari-Liisi trennikaaslane



MARIAL ON HOBI - VEHKLEMINE

Ma läksin 6. klassis vehklemistrenni, kuhu kutsus mind meie kooli vilistlane Dmitri Valiulin. Trenn on mul kolm korda nädalas ja kaks tundi korraga. Olen käinud mitmetel võistlustel nii üle Eesti kui ka Venemaal. Kohti olen saanud häid kui halvemaid. Siiani parim tulemus on olnud naiskondlik pronks Draakoni turniiril. Individuaalselt pole seni medalit võita õnnestunud.

Vehklemisvarustus on väga kallis. Selle juurde kuuluvad mõök ehk epee, juhe, kinnas, mask, alusjakk, pealisjakk ja püksid. Mu lemmikvehklejad on maailmameistrid Julia Beljajeva ja Nikolai Novosjolov, samuti naiskondlik Euroopa meister Erika Kirpu. Vehklemine on mitmekülgne spordiala ja meeldib mulle väga.

Maria Teeväli



VILISTLASE HOBILUGU

Olen Tartu Veeriku Kooli ja Hugo Treffneri Gümnaasiumi vilistlane ning Tartu Ülikooli Kehakultuuriteaduskonna üliõpilane Tauri-Viljar Vahesaar.

Tegelen Eestis vähetuntud spordiala *slackline*ga. See kujutab endast 5 cm elastset tasakaaluliinil kõndimist ja hüppamist. Liin tõmmatakse pingule tavaliselt kahe puu vahele, erandjuhtudel saab linti ka sisetingimustes kasutada.

Olen *slackline*'iga tegelnud poolteist aastat. Esimest korda puutusin sellega kokku tänu ühele sõbrale, kes viis 2012. aastal akrobaatika laagris läbi näidistrenne. Tänu akrobaatikataustale õnnestus mul juba mõnekuise harjutamise järel saavutada internetipõhisel võistlusel King Of Slackline 2012 maailmas 15. koht. See motiveeris mind sedavõrd, et nüüd treenin pea iga päev vähemalt ühe tunni, sest eesmärgiks on võita King of Slackline 2014.

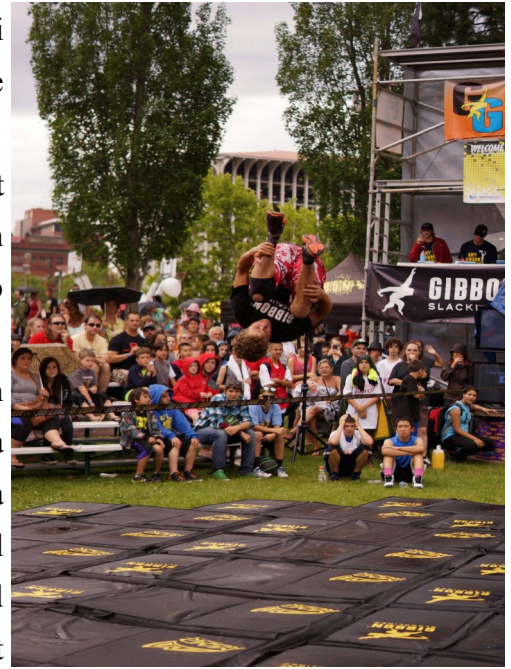
2013. aasta suvel avanes mul võimalus minna USA-sse treenima ja võistleva maailma parimate *slackliner*'itega. See võimalus tekkis, kuna sain 2. koha veebipõhisel Wildcard võistlusel, millega kaasnes USA-s tasuta transport, majutus ja võistlustest osavõtt. Ameerikas ootasid mind ees kolm võistlust: 1. Colorado Vail GoPro Mountain Games 2013, Maryland DewTour 2013 ning Spokane Worldcup.

Peale USA-d läksin edasi veel võistleva Saksamaale Münchenisse, kus peale minu osales veel teinegi Eesti tuntud *slackliner* Jaan Roose. Pidime omavahel rinda pistma ning ajaloos esimest korda toimus *slackline*'i võistlus eestlaste vahel. Jaan Roose on *slackliner*, kes on mulle suureks eeskujuks. Ta on esinenud *slackline*'iga Madonna tuuril, kus ta võttis osa 88 kontserdist üle maailma.

Augustis toimus *slackline*'ga tuuritamine Eestis, käisime esinemas Sillamäel, Karepal DPT suvepäevadel, Nõmme spordipäeval, Tallinna maratonil ja veel erinevates laagrites.

Augusti lõpust septembri alguseni olin Austrias Freakwave'i festivalil, kus toimus Slackline Worldcup. Seal õnnestus mul kvalifikatsioonist edasi pääseda ja võistelda maailma 8 parema vastu.

Eesmärgiks peale King Of Slackline'i võidu on veel võita WorldCup ja ma olen valmis selle nimel vaeva nägema.



Pilt: Tauri sõber



Pilt: Tauri sõber

Tauri-Viljar Vahesaar



Eelmises Ninatarga numbris selgus, et õp Kaire Sumbergil on huvitav ja üldsusele tundmatu hobi, mida kutsutakse *postcrossing*'uks. Mida see endast kujutab ja kaua õpetaja sellega tegelnud on, kirjutab Kaire Sumberg järgmises artiklis.

Postcrossing tähendab postkaartide saatmist ja saamist maailma erinevaist paigust. Selleks tuleb luua endale konto ja arvuti valib välja, kuhu postkaart saata tuleb. Siis peab muretsema kaardi ja selle ära saatma. Samal ajal saadab keegi kuskilt suvalisest paigast sulle ka kaardi. Ise saab valida, missuguseid kaarte saada tahad. Mõni inimene soovib lisaks kaardile veel midagi, näiteks, et kirjutaksid talle oma keeles mõned read, saadaksid bussipileti vms. Õp Sumberg on soovinud, et talle saadetaks kuupäev ja temperatuur, mis kaardisaatja kodukohas kaardi saatmise ajal on. Kasulikuks peab õpetaja ka seda, et saab hobi käigus oma inglise keele oskust paremaks treenida, kuna suhtlemine käib inglise keeles.

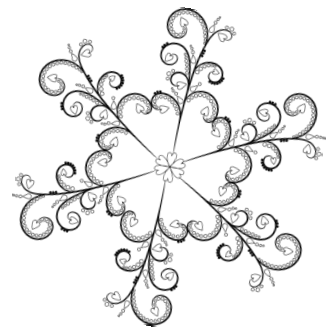
Postcrossingu juurde sattus õp Sumberg tänu oma tütardele, kes hakkasid ühel hetkel pidevalt kaarte saama. Teda hakkas huvitama, miks lapsed pidevalt postkontoris kaarte valivad ja kellega nad suhtlevad ning miks välismaalt mingid kaardid nende postkasti tulevad. Ta küsis, kas tütreid neid inimesi tunnevad ka. Seejärel selgitasid tütreid, mida see PC endast kujutab.

Ise alustas õp Sumberg kaartide saatmisega käesoleva aasta märtsis, nii tegelikult on ta veel üsna vähe selle hobiga tegelenud. Ta on kokku saatnud üle 50 postkaardi ja ise saanud ligi 60 kaarti erinevaist maailma paigust. Kõige kaugem koht, kust postkaart tuli, on siiani olnud Ameerika, 9213 km kauguselt Eestist. Õp Sumberg ütleb, et staažikamad on ikka astaid kaarte saatnud. Ta sõnab, et see on väga tore hobi ja soovitab seda kõigile!



Fotodel on mõned postkaardid, mille õp Sumberg on laiaast maailmast saanud.

LINNAPEA AMET



On tore, kui suguvõsas on kuulsaid inimesi! Näiteks Brigita vanaonu Georg Pelisaar on tuntud poliitik, kes on olnud mitmel korral Riigikogu liige ning ka Põlva linnapea.

Kuidas Te sattusite linnapea ametisse?

Linnapeaks või vallavanemaks saamisel on oluline olla hästi kursis poliitikaga ja majandusega. Kuivõrd sellesse ametisse valitakse volikogu poolt, siis on tähtis osaleda ka volikogude valimisel ja saada seal võimalikult paljude inimeste toetus. Mina olen olnud poliitikas 25 aastat, alates Eestimaa Rahvarindest ja osalenud mitmetel valimistel. Ettepanek kandideerida Põlva linnapeaks tehti mulle 2011. aasta kevadel. Nõustusin ja sain ka volikogu enamuse toetuse ning nõnda ma linnapeaks saingi. Viimaste valimistega Põlva linn ja vald ühinesid Põlva vallaks ning mind valiti ühendumavalitsuse vallavanemaks.

Kui palju aega kulub päevas selle töö peale?

Päevad on selles ametis päris pikad, eriti praegu, kui tuleb palju tegelda uue omavalitsuse ülesehitamisega. Tavaline tööpäev on 9-10 tundi. Tihti toimub aga sündmusi õhtuti või puhkepäevadel, kuhu vallavanem on oodatud esinema või mõnda probleemi ära kuulama. Siis on päevad vägagi pikad.

Miks valisite just sellise suuna?

Olen tegelikult õppinud ajakirjanikuks ja mulle meeldib suhelda. Poliitikasse sattusin olude sunnil, aga mulle meeldib, et omavalitsusjuhi ametis saab tegelike probleemidega vahetult tegelda, saab midagi konkreetselt muuta ja paikkonna inimeste, olustiku jaoks ära teha.

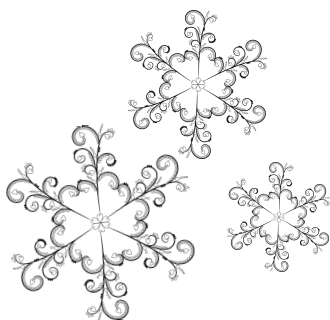
Kas jääb ka hobide jaoks aega?

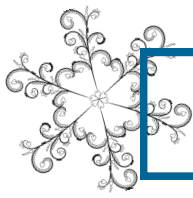
Kunagi meeldis mulle väga muusikaga tegelda. Täna selleks enam aega ei jätku. Muusikat kuulan aga meeleldi ja kui vähegi võimalik, käin teatris, kontsertidel. Kõige parem on olla koos perega, sõpradega ja nendega koos reisida, avastada huvitavaid paiku Eestis, aga ka mujal.

Georg Pelisaar

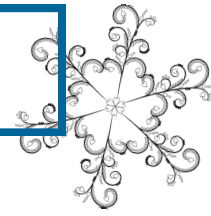


Pilt: internetist





LOOVTÖÖ



JÕULUNÄIDENDI LAVA KUJUNDUS

Nagu kõik juba teavad, siis on ka sel aastal loovtööde tegemine hoos. Küsisimegi Mari-Liisilt ja Kristilt nende huvitava loovtöö kohta, mida eelmisel aastal ei olnud. Nimelt on nende loovtööks jõulunäidendi lava kaunistamine.

Miks valisite just lava kaunistamise oma loovtööks ja kes teist tuli mõttele see oma loovtööks võtta?

Valisime selle, kuna meile väga meeldib kujundada ja oma loovust näidata, avaldada oma arvamust ja maitset. Üleüldiselt meeldib meile väga ruumide sisekujundus. Kui õpetaja Reet Tallo meile seda loovtöö teemat tunnis tutvustas, hakkas meil mõlemal mõtte tööle ja see saigi otsustavaks.

Millised on teie peamised ülesanded?

Alguses pidime me kirjutama dekoratsioonist, seejärel pidime joonistama mõlemad eraldi lavakujunduse algkavandid ning need hiljem käiku laskma. Meie ülesanded on lava kujundamine ja õpetaja abistamine.

Milline on teie töökoormus ja millal peab teie loovtöö valmis olema?

Alguses oli raskem, aga nüüd, kui lavakujundus hakkab valmis saama, läheb asi lihtsamaks. Peale näidendit tuleb meil kirjalik osa ja hiljem ka loovtöö kaitsmine. Lavakujundus iseenesest peab valmis olema jõulunäidendiks ehk siis 17. detsembriks.

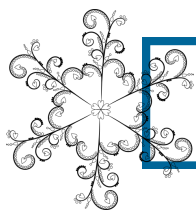
Kas teile meeldib see, mida te teete?

Oleks võinud rohkem teha saada, aga muidu oli päris tore ja huvitav kogemus.

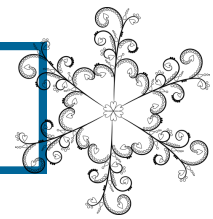
Mari-Liis Lindre ja Kristi Kütt



Pilt: Reet Tallo



EKSPERIMENDID



Õeldakse, et katseid teha on tore ja neid me tegimegi. Paljudele õpilastele, aga ka õpetajatele valmistab peavalu kellahelistamine: kella lastakse liiga vara või liiga hilja. Otsustasime kahe päeva jooksul jälgida, kui mitu minutit kella valesti lastakse ja kas nurisemisel on üldse põhjust. Kuna oleme tervist edendav kool, siis huvitas meid, kui palju me päeva jooksul koolis treppidest üles-alla ning ühest klassist teise rutates samme teeme. Seega lugesime kokku, palju samme teeme me päeval, kui meil on kõige rohkem tunde, ja mitu sammu teeme päeval, kui meil on kõige vähem tunde.

Kellahelistamine

Kolmapäeval selgus, et kell lasti hommikul **3 minutit** varem tundi sisse. Ülejäänud tundidesse läks kell enam-vähem täpselt.

Neljapäeval lasti kella hommikul **4 minutit** õigest ajast varem ja enne neljandat tundi ka **4 minutit** varem, teistesse tundidesse helises kell õigesti.

Katsest selgub, et kellahelistamise juures on suurim probleem see, et hommikuti lastakse kella varem ning see põhjustab hilinemise paljudesse tundidesse.

Samuti on meie jaoks probleem see, et kaheksanda tunni lõpukella tihti ei lasta ja seetõttu on jäädud ka bussist maha. Või on tund kauem kestnud, sest õpetajad ei jõua koguaeg kella jälgida. Arvame, et kui asjasse puutuvate inimestega selle probleemi üle arutleda, jõuaks kindlasti positiivsete tulemusteni.

Vormi või mitte e sammulugemine

Lugesime samme esmaspäeval, teisipäeval ja neljapäeval ning saime järgmised tulemused:

Esmaspäeval, kui meil oli kõige vähem tunde, kuus tundi, tegime me keskmiselt **1700 sammu**.

Teisipäeval ja neljapäeval kui meil oli kaheksa tundi, tegime me keskmiselt **2200 sammu**.

Katsest järeldub, et koolis ei tee me piisavalt samme. Kuna me ei saa soovitatavat normi täis, milleks on 10 000 sammu päevas, tuleb kindlasti liikuda aktiivselt ka peale kooli, sest ainult kooliskäimisega vormi ei saa!

Andrea Ani ja Brigita Pelisaar



JÕULUNURK

Jõuluanekdoodid

Jõuluvana ja päkapikk on saanisõidul. Jõuavad ristteele.
"Vaata sina vasakule, mina vaatan paremale," ütles vana.
Nii tehtigi, kuid põrutasid ikkagi autole otsa.
"Oleks pidanud ette ka vaatama," torises jõuluvana

"Ema, kas jõulud on juba lähedal?" küsib Juku.
"Päris lähedal," vastab ema. "Aga miks sa seda küsid?"
"Noh, ma pean ju teadma, millal on tarvis heaks lapseks hakata!"



Pilt: internetist

Fakte jõuludest

Kodusesse hakkasid jõulukuused levima sakslaste eeskujul ilmselt 18. sajandil. Väljakukuuskedest vanim on teada aastast 1441: puu püstitati Tallinna keskväljakule.

Taluperedes ehiti kuuski 19. sajandil küünaldega, aga ka poekommide, piparkookide ja õuntega. Üldiselt oli 19. sajandi jõulupuudel juba õrnu klaaskuule ja muid jõulumune. Koolis valmistati ka ise ehteid, peamiselt keesid, lumehelbeid ja inglakesi.

Jõuluvana kuju ja isik on sajandite jooksul mitmel korral muutunud. Algseks kingitoojaks on peetud piiskop Püha Nikolaust, kellest jõuluvana kuju välja arenes. Arvatavasti hakkas jõuluvana Eestimaal kinke tooma 19. sajandi esimesel poolel. Kingitusi said üksnes teenijad ja lapsed.

Jõuludeks koristati ja ehiti kogu majapidamine ning valmistati aasta rikkalikumad piduroad. Pühade ajal ei tohtinud tööd teha.

Enamasti mängiti igasuguseid jõu- ja osavusmänge, nagu vägikaika-, sõrme-, kaelkooguedamist.

(Allikas: http://www.lastekas.ee/index.php?go=jutt&news_id=374)



Mõistatused

1. Hambaid pole, aga pureb?
2. Valge vaip üle maa?
3. Kes tuleb valge kasukaga?
4. Pehmem kui vill, külmem kui kivi, lendab kui lind?
5. Sügisel sünnib, kevadel sureb?